

Piara Singh Datta

We present the following by the leading Punjabi writer Piara Singh Datta from the NAWAN SAHIT (Monthly) for February 1967. As a literary review of unique qualities, we commend this weekly to the attention of our readers. One American dollar can buy you a year's subscription. The address is: Nawan Sahit (monthly) 32-B Pleasure Garden Market, Chandni-Chowk, Delhi-6, India.

ਸਵਤੰਤ੍ਰਤਾ ਸੰਗਰਾਮ ਦੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਸਤਾਂ ਸੰਭਾਲੋ

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ 'ਦਾਤਾ'

ਆਇਰਲੈਂਡ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਸੂਰਬੀਰਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਉਥੋਂ ਦੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਾਲ ਵਿਚ ਇਕ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਜੂਝਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਆਂ ਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਸਬੰਧੀ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਰਦੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੰਸ ਤੇ ਝੰਡੇ ਆਦਿ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਣਗੇ। ਕਰਾਂਤਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਔਲਾਨਨਾਮੇ ਤੇ ਖੁਫੀਆ ਚਿਠੀਆਂ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਝ ਬੜੀ ਸੰਭਾਲ ਨਾਲ ਰਖੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਪਹਿਲੇ ਸੰਸਾਰ ਯੁਧ ਸਮੇਂ ਆਇਰਲੈਂਡ ਦੇ ਜਰਨੈਲ ਰਾਜਹਸ ਕੇਸਮੇਂਟ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਾਣ ਲਈ ਜਰਮਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਆਇਰਸ਼ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਆਂ ਦੀ ਇਕ ਕੌਮੀ ਫ਼ੌਜ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਜਹਾਜ਼ ਚਾਹੀਂ ਦੇਸ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ।

ਬਹਾਦਰ ਜਰਨੈਲ ਰਾਜਹਸ ਕੇਸਮੇਂਟ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਹਿੰਦ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਹੀਰੋ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਤੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਸੁਖਦੇਵ, ਰਾਜਗੁਰੂ ਆਦਿ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਤਨ ਦੇ ਸ਼ੈਦਾਖੀਆਂ ਵਾਂਗ ਫ਼ਾਂਸੀ ਤੇ ਲਟਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜੀਵਨੀ ਤੇ ਜਦੋਂ-ਜਹਿਦ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਾਲਾਤ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿਚ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਸਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਥੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਥ ਦਾਸ ਵਾਂਗ ਆਇਰਲੈਂਡ ਦੇ ਸੂਰਬੀਰ ਏਰੋਸ ਮੈਕਸਿਵਨੀ ਨੇ 28 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਭੁਖ ਹੜਤਾਲ ਪਿਛੋਂ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਮੈਕਸਿਵਨੀ ਦੀ ਆਦਮ ਕਦ ਤਸਵੀਰ ਇਸ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਡੀ: ਵਲੀਰਾ ਦੇ ਸਕੱਤ੍ਰ ਤੇ ਸਾਥੀ ਹੈਰੀ ਬੇਲੈਂਡ, ਡੀ: ਵਲੋਰਾ ਨੂੰ ਇਕ ਖੁਫੀਆ ਚਿੱਠੀ ਪੁਰਾਣ ਆਪਣੇ ਬੂਟੇ ਦੇ ਤਲੇ ਵਿਚ ਛੁਪਾਕੇ ਲਿਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਚਾਹ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਬੂਟੇ ਪਵਿੱਤਰ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਸਹੀਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਤੇ ਹਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਰਹੰਦੀ ਵਾਂਗ ਕੇਵਲ 9੮ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਆਇਰਲੈਂਡ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੌ-ਜਵਾਨ ਕੇਵਨ ਬੇਰੀ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਥੇ ਉਸ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵੀ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗੀ।

ਇਸ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿਚ, ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਖੁਫ਼ ਹੜਤਾਲਾਂ ਦੇ ਹੀਰੋਆਂ ਦੇ ਬੁਤ ਰਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁੰਦਰੀਆਂ, ਵਰਤਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਲਮਾਂ, ਪੈਨਸਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਫਟੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਪੜੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਾਲੀ ਤੀਕ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮੌਜੂਦ ਹਨ; ਬੜੀ ਸੰਭਾਲ ਨਾਲ ਰਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੰਨੇ ਕੰਨੇ ਤੋਂ ਚਾਈਂ ਚਾਈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੀਰਤਾ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਢੇ ਬਚੇ ਜਵਾਨ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਸਭ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਬੀਰਾਂ ਦੀ ਪੁਜਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਾਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੀ ਅਹੁਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਰੂਸ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਲੈਕਸੈਂਡਰ ਸੂਰਬੀਰ ਲੈਨਨ ਦੇ ਸਹੀਦ ਨੂੰ ਹਾਲੀ ਤੀਕ ਉਸੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ ਅਰ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਯਾਤਰੀ ਬੜੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਹੀਰੋ ਨੂੰ ਸਰਧਾਂਜਲੀ ਭੇਟ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਕ੍ਰਮ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਲੜਾਕੂਆਂ (Freedom Fighters) ਨਾਲ ਕੀ ਭੀਤੀ? ਇਸ ਤੋਂ ਪਾਠਕ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਣੂ ਹਨ। ਸੰਨ ੧੯੫੮ ਵਿਚ ਸਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਾਥੀ ਫਟਕੋਸ਼ਵਰ ਦਤ ਦਿੱਲੀ ਆਕੇ ਪੰਡਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਚੌਰਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕਿ ਹਾਲੀ ਤੀਕ ਚੜ੍ਹ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਮ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਤਾਂ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਕੀ? ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਪੁਤਲੇ, ਜਿਹੜੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਮੌਤ ਨੂੰ ਜਫੀਆਂ ਪਾਣ ਲਈ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ

ਨਿਤਰੇ, ਉਹ ਫਾਂਸੀਉਂ ਬਚ ਗਏ, ਉਮਰ ਕੰਦਾਂ ਕਟੀਆਂ, ਜੇਹਲ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਜਵਾਨੀਆਂ ਘੋਲ ਘੁਮਾਈਆਂ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਜ ਉਹ ਦਰ-ਬਦਰ ਫੁਲ ਰਹੇ ਹਨ।

ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਯੁਗਾਂਤਰ ਆਸ਼ਰਮ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਮਰੀਕਾ ਗਏ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਜਦੋਂ ਜਹਿਦ ਲਈ, ਸਾਂਸਫਰਾਂਸਿਕੋ ਵਿਚ ਰਖੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ੧੯੪੮ ਤੀਕ ਬੜੀ ਤਰਸ ਯੋਗ ਦਸ਼ਾ ਰਹੀ। ਸਾਂਸਫਰਾਂਸਿਕੋ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੀ ਪਿਆਰਿਆਂ ਸੰਨ ੧੯੪੮ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹੰਨ ਖਰਬ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਉਜਾਰਿਆ। ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਅਖਬਾਰ "The Call of Martyrs" ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਿੰਦੀ ਕੌਸਲ ਜਨਰਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਆਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ ੧੯੬੦ ਵਿਚ ਫਿਰਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸੇ ਇਤਿਹਾਸਕ 'ਯੁਗਾਂਤਰ ਆਸ਼ਰਮ' ਦੇ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਸ਼ੀਨ ਯੁਗਾਂਤਰ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਫਿਰ ਜਾਣ ਪਿਛੋਂ ਪੂਰੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਕੁਝ ਤੀਆਂ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿਚ ਫੁਲਦੀ ਰਹੀ। ਅਖੀਰ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਤਰਸਯੋਗ ਹਾਲਤ ਨੂੰ, ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਡੇ ਗਦਰ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸਕੱਤਰ, ਸ੍ਰ: ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਬਿਲੋਂ ਨਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਸੀ; ਕਿਉਂ ਇਸ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿਚ ਡੇ ਗਦਰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਚਾਹੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ, ਇਸੇ ਚਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ ਸਦਾ ਝੜਬੂ ਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋਰਨਾ ਨਾਲ ਹੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕੌਮੀ ਦੀਵਾਨਿਆਂ ਆਪਣੇ ਲੱਖਾਂ ਦੇ ਕਾਰੰਬਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ, ਵਤਨ ਵਲ ਵਹੀਰਾਂ ਘਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ, ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਸੀ ਕਿ ੧੯੧੪-੧੫ ਦੀ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦਾ ਹੀਰੋ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਨੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਸਬਕ ਇਥੋਂ ਹੀ ਸਿਖਿਆ ਸੀ।

ਹਿੰਦ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਬਿਲੋਂ ਨੇ, ਉਸ ਹੀਰੋ ਨੂੰ, ਕਥਾਭਾਸ਼ਨੇ ਚੋਂ ਚੁਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਐਕਲੈਂਡ ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆਂ ਵਿਚ ਲੈ ਆਂਦਾ। ਇਕ ਕਮਰਾ ਉਸ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰੈਸ ਲਈ ਵਖਰਾ ਮਕਾਨ ਖਰੀਦ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੰਭਾਲੀ, ਇਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਯਾਦਗਾਰ, ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਆਇਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਤਨ ਪੁਨੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ-ਬੁੱਝਾ ਕਰੇਗੇ।

ਯੁਗਾਂਤਰ ਆਸ਼ਰਮ ਤੇ ਯੁਗਾਂਤਰ ਪ੍ਰੈਸ ਵਰਗੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰਖਣਾ ਹਿੰਦ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਇਕ ਵਖਰਾ ਮਹਿਕਮਾ ਬੋਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਥੋਂ ਹੀ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦੀ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ੧੯੪੭ ਵਿਚ ਹੀ ਇਕ ਮਹਿਕਮਾ ਬੋਲ੍ਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਵੀ ਫੁਲੇ ਬੋਰਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵਿਗੜਿਆ। ਪਾਰਟੀ ਪਾਲਟਿਕਸ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ-ਦੇਸ਼ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਜਦੋਂ ਜਹਿਦ ਵਿਚ ਜੂਝਣ ਵਾਲਿਆਂ ਚੀਆਂ ਲਿਖੜਾਂ, ਚਿੱਠੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ, ਜੇ ਉਹ ਸਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਸਥਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਕੋਮ ਲਈ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰਖਣੇ ਖਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਰੂਸ ਵਰਗੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਦੇ ਕ੍ਰਾਂਤਕਾਰੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਲਮਾਂ, ਕੁਰਸੀਆਂ, ਮੌਜ ਜਨਮ ਅਸਥਾਨ ਤੀਕ ਕੌਮੀ ਸਰਮਾਇਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਖਾਤਰ ਜਾਨਾਂ ਵਾਰਨ ਵਾਲੇ ਜੀਵੇ ਭਗਤ ਵੀ ਦਰ ਬਦਰ ਫੁਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ?

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹਮਵਰਾਂ ਨੂੰ ਵਕਤ ਸਿਰ ਹਲੂਣਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦੀ ਤਾਂ ਕੌਮੀ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਹਰ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕੇਂਦਰੀ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਤਰ ਕਰ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਬੋਲ੍ਹਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਂ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ ਚਾਲ ਨਾਲ ਬੀਤਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤੇ ਹਾਲੀ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਆਹੁਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੁਰ ਜਾਣ ਪਿਛੋਂ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਔਖਿਆਈਆਂ ਵਧ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਸਾਡੀ ਸੁਸਤੀ ਕਾਰਨ, ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਕੌਸਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।

THE INDIA ASSOCIATION, INC.

As we present the newly-elected officers of the INDIA ASSOCIATION, INC., we are pleased to note that among them are our life-members, former members of Board of Directors and other officers and wellwishers of the Hindustan Gadar Party Memorial Committee. We wish them well in their endeavors and assure them of complete reciprocity in supporting each other's programs and projects.

Rajendra S. Madahar, is the Chairman; Mohan D. Khanna, vice-Chairman; Kartar S. Bal, Secretary; Arvind C. Desai, Treasurer; Naranjan S. Heer, Legal Advisor; Johan S. Randhawa, Nirmal S. Cheema, Sulakhan S. Dhillon, and Brij Lal Kataria, members of the Board of Directors.